

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **Veřejný ochránce práv**, se sídlem Údolní 39, Brno, proti žalovanému: **Městský úřad Duchcov**, se sídlem nám. Republiky 5, Duchcov, zast. JUDr. Ing. Richardem Myslílem, advokátem se sídlem Národní 32, Praha 1, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 8. 2009, č. j. VŽP 860/328/09/Pu, a ze dne 24. 8. 2009, č. j. VŽP 689/330/09/Pu, za účasti osob zúčastněných a řízení: I) **TALWIN a.s.**, se sídlem Moldava, zast. JUDr. Janou Svatoňovou, advokátkou se sídlem Na Pankráci 1062/58, Praha 4, II) **Obec Moldava**, se sídlem Moldava 113, zast. JUDr. Lubošem Hendrychem, advokátem se sídlem Vaníčkova 1112/27, Ústí nad Labem, v řízení o kasačních stížnostech žalovaného a osoby zúčastněné na řízení I) proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 10. 2014, č. j. 15 A 108/2013 - 138, o návrzích osoby zúčastněné na řízení I) a žalovaného na přiznání odkladného účinku kasačních stížností,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení I) **se odkladný účinek nepřiznává.**
- II. Kasační stížnosti žalovaného **se odkladný účinek nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanými kasačními stížnostmi se osoba zúčastněná na řízení I) (dále jen „stěžovatelka I“) a žalovaný (dále jen „stěžovatel II“) domáhají zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým byla zrušena rozhodnutí stěžovatele II ze dne 14. 8. 2009, č. j. VŽP 860/328/09/Pu a ze dne 24. 8. 2009, č. j. VŽP 689/330/09/Pu. Prvním z uvedených rozhodnutí bylo rozhodnuto o umístění stavby „Zemní vedení VN 22 kV Hrob-Moldava-Oldříš“ (dále jen „rozhodnutí o umístění stavby Zemního vedení“). Druhým rozhodnutím bylo rozhodnuto o umístění a povolení stavby „Fotovoltaické výroby elektrické energie“ umístěné na p. p. č. 232/2 (původně 232/1, 232/2, 241/1), k. ú. Moldava (dále jen „rozhodnutí o umístění a povolení stavby FVEE“).

[2] Jak stěžovatelka I, tak stěžovatel II současně s podáním kasační stížnosti podali návrh na přiznání odkladného účinku.

[3] Svůj návrh odůvodnila stěžovatelka I tím, že okamžikem doručení rozsudku krajského soudu došlo ke zrušení obou napadených rozhodnutí a k vrácení věci k opakovanému stavebnímu řízení. Platí, že pokud nebudou stavby v opakovaném stavební řízení povoleny, stavební úřad nařídí jejich odstranění. Takové právní následky odstranění plně funkčních staveb

fotovoltaické výroby elektrické energie a zemního vedení by pro stěžovatelku I znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Stěžovatelka I v současné době disponuje všemi zákonem vyžadovanými správními rozhodnutími, souhlasy a stanovisky, jejíž údajná absence byla důvodem pro zrušení rozhodnutí krajským soudem. Je třeba rovněž chránit práva stěžovatelky I nabytá v dobré víře. Jejich ochrana převažuje nad nedostatky v předcházejícím správním řízení. S ohledem na tyto skutečnosti navrhuje stěžovatelka I přiznání odkladného účinku.

[4] Stěžovatel II odůvodnil svůj návrh na přiznání odkladného účinku tím, že by bylo vhodné, aby s dokončením opakovaného stavebního řízení bylo vyčkáno na rozhodnutí o kasační stížnosti. Považuje rovněž za případné, aby se Nejvyšší správní soud vyjádřil k tomu, jak má vlastně opakované stavební řízení probíhat, neboť stěžovatel II by se rád vyhnul jakýmkoliv dalším problémům i s ohledem na to, že je pod kontrolou všech účastníků řízení, tak i veřejnosti a sdělovacích prostředků. Právní úprava uvádí pouze kusé informace, jak má být stavební řízení prováděno, zda podle současné právní úpravy či dřívější, zda mají být vyžadovány všechny dokumenty nebo jen některé, zvláště za situace, kdy obec Moldava má již schválený územní plán a byla dodatečně vydána potřebná povolení a souhlasy. Z uvedených důvodů navrhuje přiznat kasační stížnosti odkladný účinek.

[5] Žalobce ani osoba zúčastněná na řízení II) se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřili.

[6] Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; při tom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[8] Charakter odkladného účinku spočívá v jeho mimořádnosti a je koncipován především jako dočasná procesní ochrana žalobce nebo žalovaného před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého rozhodnutí, jsou-li pro to splněny zákonem předepsané podmínky. Jedním z materiálních předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu.

K výroku I.:

[9] Stěžovatelka I spatřuje hrozící újmu ve skutečnosti, že pokud nebudou stavby v opakovaném stavební řízení povoleny, stavební úřad nařídí jejich odstranění. Je nutné

pokračování

konstatovat, že tvrzená újma v podobě možného odstranění staveb je v současné době pouze hypotetická, protože na základě rozhodnutí krajského soudu proběhne v souladu § 129 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), opakované stavební řízení, v němž bude v souladu s nově zjištěným skutkovým stavem rozhodnuto buď o udělení příslušných povolení (územního rozhodnutí o umístění stavby, stavebního povolení), nebo o odstranění staveb. Předpokladem pro přiznání odkladného účinku je stav, kdy hrozící újma musí být reálná, zároveň platí, že výkon rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu. Stěžovatelce I výkon rozhodnutí zatím žádnou újmu nezpůsobuje. Stavební povolení může být při splnění zákonem stanovených podmínek uděleno. Posuzování ochrany práv nabytých v dobré víře není při rozhodování o přiznání odkladného účinku rovněž na místě, protože soud posuzuje možnost vzniku nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám. Újma hrozící stěžovatelce I je zatím pouze v rovině hypotetické.

[10] Lze jen dodat, že nařízení odstranění stavby může být intenzivním zásahem do vlastnického práva vlastníka stavby, neboť realizace tohoto rozhodnutí vede k právnímu i faktickému zániku nemovitosti. Jde však zpravidla o poslední možnost řešení rozporu právního a faktického stavu, ke které se stavební úřad může uchýlit až v případě, že selhaly jiné možnosti odstranění tohoto nesouladu (zásada proporcionality). Těmito možnostmi jsou především dodatečné povolení stavby, prodloužení doby trvání stavby a dále právě opakované stavební řízení po zrušení předchozího stavebního povolení.

[11] Nejvyšší správní soud se proto rozhodl o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelky I podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.

K výroku II.:

[12] Stěžovatel II spatřuje hrozící újmu ve skutečnosti, že by rád vyčkal na rozhodnutí o kasační stížnosti, současně zdejší soud požádal, aby se vyjádřil k tomu, jak má vlastně opakované stavební řízení probíhat. V případě návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele II lze dospět k jednoznačnému závěru, že nebyly tvrzeny žádné relevantní skutkové okolnosti, z nichž by stěžovateli II hrozil vznik nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám. Stěžovatel II ani vznik jakékoliv újmy netvrdil, má pouze zájem na tom, aby případné další řízení probíhalo až po vydání rozhodnutí o kasační stížnosti. Pro posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou tyto okolnosti zcela irelevantní. Účelem usnesení ve věci návrhu na odkladný účinek není dávat stěžovateli jakýkoliv návod, jak by měl v řízení postupovat.

[13] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené vyhodnotil, že stěžovatel II neprokázal existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. ledna 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu